wibu ja noole ja läks mettsa
mell lahutama. Ta ei käinud
kaua jäät kuulis ta kohi-
nat kaugelt tulewad, ta waatas
ilus ja näeb et üks suur walge
kull oma jiibu alewel paal
mötsa latsu lehwitab otse ka
lahaks ta mettsa sisse maha
lasta. Kuningas tõstab
wibu, panep noole paale ja läb
kulli poole, – nool läheb
wihisedes ja otse kullile tiiwa
kondi sisse. Kull wäärub
langeb ja ongi maas ja sell
samal silma pilgul muutis
ta onnast ilusaks walge riie
tega Lisaks ümber ja ga ta
oli siis ümbre alla kukku
misest; sest äwast oli ta otse ku
minestuses, paled olid tal kahwatu

ja silmad kinni mis teda wee
tawalikku maks tegi. Kuningas
otsis oma lastud kulli, aga leidis
maks ehmatusest kulli ahmel
sitte wäga ilus ja kulli zein
olewad; ta mõtles teda mõne
töisi ilma waimu olewad, sest
maa peal ei arwanud ta niisu-
gust inimest loft olewad. –
Kuita alles nõuda mõtles, tegi
Lisa silmad lahti ja kui noore
ilus mehe mesi ees nägi; sai
ta ülewäga röömsaks ja hädi-
s. Kas olete Teie see Kuningas, ke
kellest lõsi prouna mulle ütle kum-
lutas?" – Kuningas oli nagu
ehmolanud ja ei teadnud sellest midagi
mis neiule röömsaks sellest sai
ka Lisa warsi aru ja ta pitsutas
maelu lõu otsast otsani ära,